

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 9949-09 חברת סבן אם בע"מ נ' פלמוט שיווק בע"מ

לפני כב' השופטת תמר בר-אשר צנן

התובעת חברת סבן אם בע"מ

נגד

הנתבעת פלמוט שיווק בע"מ

בא-כוח התובעת: ע"ד סני חורי
בא-כוח הנתבעת: ע"ד שמואל ברטלר

פסק דין

1
2 התובעת היא חברה פרטית העוסקת בן השאר, בשיווק של מוצרי תיירות. הנתבעת היא חברה
3 ותיקה העוסקת בפיתוח, ייצור, שיווק ומכירה של כרטיסי ברכה, מוצרי ייפוף, לוחות שנה ומוצרים
4 בתחום התיירות (חברות ומוצרים שונים הנמכרים לתיירים).

5
6 בכתב התביעה טענה התובעת, כי בין הצדדים נחתם הסכם בלעדיות, שלפיו זכאית הנתבעת
7 לבלעדיות במוכרת מוצרי הנתבעת למרדכי תיירים ולנהגי אוטובוסים במגזר הערבי בסורח
8 ירושלים. הסכם זה, כך לטענת התובעת, הופר על-ידי הנתבעת, וסכאן תביעתה לפיצוי כספי בסך של
9 475,000 ₪ בגין הנזקים שלטענת התובעת גרמו לה בשל הפרת ההסכם.

10
11 הנתבעת טוענת כי לא נחתם הסכם כאמור ומטילא שלא הופר. אפילו נחתם והופר, הגם שהנתבעת
12 ספרת בכך, לטענתה, התובעת לא הוכיחה כל נזק ומודאי לא את הנזק בסכום שלטענתה גרם לה.

13
14 השאלות המעוררות הכרעה הן שתיים: האחת, האם נחתם הסכם בלעדיות בין התובעת לבין הנתבעת
15 כנטען, ואם נחתם, אזי האם ההסכם הופר על-ידי הנתבעת. השנייה, אם אמנם נחתם הסכם אשר
16 אמנם הופר, האם נגרם לתובעת נזק ואם כן, האם הוכיחה את הנזק הנטען.

17
18 **על שמיעת הראיית וסיכומי הצדדים**

19
20 2. התובעת הגישה תצהירי עדות ראשית מטעם מר מחסוד אבו גרביה לחץ – אבו גרביה,
21 מנחל התובעת ובעל מניותיה, וכן מטעם שני נהגי אוטובוסים של תיירים, מר אסמאעיל עליואת ומר
22 מוחמד כהלוואן.

23
24 מטעם הנתבעת הוגשו תצהיריהם של מר אודי אקר, מנכ"ל הנתבעת, של מר חנן דורפאון, אחד
25 מבעליה של הנתבעת ושל מר דוד עמית, מנחל השיווק שלה (שלושת אלו יכוננו להלן בשמותיהם)

I סתוך 7

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 9949-09 חברת סבן אם בע"מ נ' פלפוט שיווק בע"מ

1

2

המצהירים נחקרו על תצהיריהם בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 29.12.2011.

3

4

3. לבקשת הצדדים, הוגשו סיכומי טענותיהם בנוגע משל פגשות השבועות והשאלות הטענות הכרעה, הוגבלו הצדדים בסיכומיהם לשמונה עמודים בלבד. הגבלה זו, למרבה הצער, הביאה לכך שסיכומי טענות הצדדים היו דחוסים ולא נוחים לקריאה. כך במיוחד היו סיכומי התובעת, שלמעשה היו משפט אחד ארוך, שהחל בעמוד הראשון והסתיים באחרון. צר לי על כך, מאחר שהתוצאה הייתה שסיכומי הצדדים ובמיוחד סיכומי התובעת, לא מילאו את תפקידם, לסייע לבית המשפט בכתיבת פסק הדין.

10

11

מוכי נוקם, סיכומי טענות התובעת הוגשו ביום 22.1.2012, סיכומי טענות התובעת הוגשו ביום 2.2.2012, סיכומי תשובה מטעם התובעת הוגשו ביום 5.2.2012. ביקשה התובעת להגיב לסיכומי התשובה של התובעת, וכללה בבקשתה גם את התגובה עצמה. משל התנגדות התובעת להגשת תגובה זו, בחרתי להתעלם ממנה (ראו בקשת התובעת מיום 6.2.2012 והחלטה סאוטו יוס).

16

17

עיקרי טענות הצדדים

18

19

4. אין מחלוקת בין הצדדים שההסכם שעליו מבססת התובעת את טענותיה, שלפיהן לכאורה, נחתם בין הצדדים הסכם בלעדיות, חתום רס על-ידי אבו גרביה וכי לא נחתם על-ידי התובעת או על-ידי מי מטעמה. התובעת טוענת כי יש לראות בכך הסכם מחייב ואילו התובעת טוענת שההסכם אינו מחייב וכי נותר גוזר טיוטת הסכם בלבד.

24

25

5. טענתה העיקרית של התובעת הן כאמור, שנחתם הסכם מחייב ביום 20.2.2000, חגם שהתבטל אינה חתומה עליו. לטענתה, אין מחלוקת כי הועברה אל אבו גרביה טיוטת ההסכם, כי טהל עימו משא ומתן בעניין תוכנו של ההסכם ותנאיו ועי הוא אף נדרש לחתום עליו ולהעבירו אל התובעת לחתימתה. כל אלו, כך לטענתה, מצביעים על התבטלות הטוסמך לכלל הסכם מחייב. זאת לטענתה, מאחר שיש לראות בהעברת הטיטטה משום הצגה של התובעת אשר התקבלה על-ידי התובעת, וכי אין הכרח בחתימתה כדי להביא לחשתכללותו של הסכם מחייב. טיוטת ההסכם כוללת מסוימות ואופן התנהלותו של נציג התובעת, מר עמית, שהיה מי שעימו טהל המשא ומתן, מצביעים על כך שאף הייתה גמירות דעת מצד התובעת להתקשר בהסכם מחייב. התובעת מבקשת לדחות את כל טענות התובעת ואת טענות נציגיה, לרבות טענותיו של עמית, כאילו לא היה טוסמך או מורשה לחתום על ההסכם. לטענתה, קבלת טענות אלו של התובעת תהווה הכרה ב"הסכם תדי-צדדי" אשר לכאורה מחייב את התובעת ואילו התובעת רשאית להתעקף ממנו.

35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 9949-09 תברת סבן אם בע"מ נ/ מלפוט שיווק בע"מ

- 1 על יסוד אלו טוענת התובעת, שההסכם שאינו חתום בידי התובעת מחייב אותה וכי התובעת הפרה
2 את ההסכם, ומכאן חובתה לפצות את התובעת בסכום הנכבד.
- 3
- 4 יחד עם זאת, התובעת שרה לכך שלא הוכיחה את נזקה, בעניין זה טענה כי "קשה ביותר להוכיח את
5 הנזק במדויק, שכן מדובר למעשה על הפסד רווחים וברור כי לא ניתן לחלוחית הפסד רווחים בצורה
6 מדויקת, אך מדובר על אגודן הניוני המבוסס על ההגיון והדין והתובעת חוזרת על כל החישובים
7 הסופיים בכתבי הטענות ותאחור מנהל התובעת" (העמוד האחרון בסיכום טענותיה, שאינו מחולק
8 למסקאות מסופרות).
- 9
- 10 בשולי סיכומי התובעת, התבקש בית המשפט לחזור לתובעת לפצל את טענה, כך שיצוהר שבין
11 הצדדים נחתם הסכם מחייב, שלאחריו תוכל התובעת לתבוע את נזקה.
- 12
- 13 בעניין זה ייאמר כבר נכשיל, שהתובעת היא תביעה כספית, לטען כספי (בסך של 475,000 ₪). אין
14 מדובר בתביעה לטען הצהרתי המצדיק מסיבות מסיבות לאפשר לתובע לפצל את טענו בין הטען
15 ההצהרתי לטען הכספי. לפיכך, אין מקום לבקשה לפיצול הטענים ובוודאי שלא בשלב הסיכומים,
16 לאחר שהתביעה הועלה כל העת על יסוד ידיעת התובעת כי היא מוגוננת מפני תביעה כספית.
17 לפיכך, בקשה זו לפיצול טענים, נדחת כאמור, כבר עתה.
- 18
- 19 6. עיקר טענותיה של התובעת הן אלו: מעולם לא נחתם הסכם מחייב בין הצדדים. כל אשר
20 נערך היה בגדר טיוטה שהוכנה ביוזמת עמית, מטעם השיווק של התובעת, אשר לא אושרה על-ידי
21 הגורמים המוסמכים אצל התובעת וממילא שלא חתמו עליה. מטעם זה, הטיוטה מעולם לא
22 התגבשה לכדי הסכם מחייב. לתובעת חוב כספי כלפי התובעת, אשר חרף ניסיונות אשר נעשו כדי
23 להקל עליה לפרוע את חובה, לא עמדה בכך. משחוגשו ההמתנות של התובעת אל ההוצאה לפועל
24 לשם פרישת החוב, המגיע לסך של כ-134,000 ₪, הגישה התובעת את התביעה, אשר לטענת התובעת
25 אינה אלא, תביעת סרק; מוצריה של התובעת נמכרים בכל הארץ והיא אינה חושפת אם שום גורם
26 על הסכמים למכירתם בבלעדיות. גם אין זה הגיוני לערוך הסכמי בלעדיות למכירת מוצרים
27 לטדריכי תיירים באזור מסוים זורקא, מאחר שהתיירים ממילא מסתובבים בכל הארץ; מסיבות
28 ההסכם שצורתה לתהירו של אבו גרביה הועלמה רשימת המוצרים שלבניהם התייחסה הטיוטה.
29 מוצרים אלו ברובם, התיישנו ואינם נמכרים עוד על-ידי התובעת. כך שממילא לא יכול היה להיות
30 הסכם המתניחם למכירתם; בכל מקרה, אפילו היה ההסכם מחייב, הרי שאין מחלוקת שהתובעת
31 לא עמדה מתנאים להתגבשותו ואף אבו גרביה אישר זאת. כך שאפילו היה נחתם הסכם, הרי שפחות
32 מטעם זה, לא המעיל לכדי הסכם מחייב.
- 33
- 34 לבסוף טענה התובעת, כי אפילו נחתם הסכם מחייב ואפילו חופר – הגם שלטענתה לא נחתם הסכם
35 מחייב וממילא שלא חופר – התובעת לא הוכיחה את נזקה, ולכן בכל מקרה יש לדחות את תביעתה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 9949-09 חברת סבן אם בע"מ נ' פלמוט שיווק בע"מ

1

2

3

4 7. כאמור בפתח הדברים, השאלות הטעונות הכרעה הן אלו: האחת, האם נחתם הסכם

5 בלעדיות בין התובעת לבין הנתבעת, ואם נחתם, האם הופך על-ידי הנתבעת. השנייה, אם נחתם

6 הסכם ואטנס הופך, האם נדרש לתביעת נזק ואם כן, האם הוכח גובהו.

7

8 השאלה הראשונה: האם נחתם הסכם בלעדיות ואם אמנם נחתם, האם הופך

9

10 8. כאמור, אין מחלוקת בין הצדדים על כך שבין עמית, מנהל השיווק של הנתבעת, לבין אבו

11 גרביה, מנהלה של התובעת, הוחלפו טיוטות של הסכם שלפיו תוכל התובעת למכור את מוצריה של

12 הנתבעת בבלעדיות באזורים ובתנאים המופיעים בטיטות ההסכם. כך גם אין מחלוקת שאבו גרביה

13 חתם על טיוטת ההסכם וכי זו נכסרה לעמית, אולם טקסה זו מעולם לא נחתמה על-ידי הנתבעת או

14 על-ידי מי מטעמה. גם אין מחלוקת שבפועל לא קיים תוכנה של טיוטת ההסכם, וכי מוצריה של

15 הנתבעת נמכרו גם בידי אחרים באזורים שאליהם התייחסה טיוטת ההסכם. כך שאילו אמנם נחתם

16 ההסכם, יש במכירת המוצרים בידי אחרים משום הפרה של ההסכם.

17

18 לאור אלו, השאלה הראשונה הטעונה הכרעה היא כאמור, האם אונתה טיוטת הסכם הבשילה לכדי

19 הסכם מחייב. אם התשובה לכך חיובית, כי אז יש לכאורה, לראות בהסכם ככזה שהופך על-ידי

20 הנתבעת, בכך שמוצרי הנתבעת לא נמכרו באופן בלעדי רק על-ידי הנתבעת.

21

22 9. קודם שנשיב לשאלה האמורה, נבקש להעיר, שהצדדים היו חלוקים בין השאר, גם בענין

23 תוכנה של הסכירה בבלעדיות שלכאורה, הובטחה לתובעת מכוח טיוטת ההסכם. אולם לאור

24 המסקנה שאליה הגעתי, לא ראיתי צורך להידרש לענין זה.

25

26 10. המסקנה העולה ממכלול העדויות, ובין תצהירי הצדדים ונספחיהם ועדויות העדים, היא כי

27 יש להשיב בשלילה לשאלה אם טיוטת ההסכם הבשילה לכדי הסכם מחייב. לא רק שלא עלה בידי

28 הנתבעת לבסס את טענתה שהטיוטה הבשילה להסכם מחייב, אלא שדברו אבו גרביה עצמו עלה,

29 כי לא קיים את התנאים שגורש לקיים כדי שההסכם יהיה מחייב. אפילו היינו רואים בהסכם

30 כמחייב חרף חיעודה של חתימת הנתבעת וסירובה לתבוע עליו.

31

32 בהסכם נקבעו תנאים שהיה על הנתבעת למלא כדי שההסכם יכנס לתוקף. כך נקבע בסעיף 14

33 בטיטות ההסכם שעל הנתבעת לבטח את כל המוצרים שתרכוש מהנתבעת. עוד נקבע בהסכם, בסעיף

34 15, שעל הנתבעת להמציא לנתבעת ארבע בטוחות אלו: כתב ערבות אוטומטי (סעיף 15א), הפקדת

בית משפט השלום בירושלים

תי"א 9949-09 חברת סבן אם בע"מ נ' בלפוט שיווק בע"מ

- 1 שתי המחאות בתנאים שנקבעו בטיזת ההסכם (סעיף 15ב), שטר חוב, כאמור בטיזת ההסכם
2 (סעיף 15א), שעמד של המלאי למשך תקופת ההסכם, כאמור שם (סעיף 15ד).
3
4 אין בחלוקת שאבו גרביה לא המציא את כל הבטוחות (למעט טענתו, שלא הוכחה, שאחיו חתם על
5 שטר חוב עבורו). בעדותו אשר כי לא טילא אחר התנאים האמורים, שהיו תנאי להתגבשותו של
6 ההסכם (ראו במיוחד בעמ' 8 מפרוטוקול).
7
8 בנוסבות אלו, אפילו היינו מקבלים את הטענה שהטיזת שהוחלפה בין הצדדים הבשילה לכדי
9 הסכם – ואינו מקבלים טענה זו – הרי שמטילא סילאת התובעת אחר התנאים שהיה עליה למלא
10 כדי שההסכם (או ליתר דיוק: טיזת ההסכם) יחייב את התבטע, ומטילא המוציאה את כל הבטוחות
11 שנדרשה להמציא, אין לומר שיש בהסכם (או בטיזת ההסכם) כדי לחייב את התבטע.
12
13 11. בנוסף על האמור, גם מקובלים עליי דברי עדי התבטע, שלפיהם עלה בידי התבטע לבסס
14 את טענתה כי לא נחתם הסכם בבלעדיות, וכי חתימה על הסכם מעין זה עומדת בניגוד למדיניותה
15 ולאופן עבודתה. טענת אלו של התבטע היכחו בדברי העדים מטעמה, בתצהיריהם ובעדויותיהם,
16 ומסקנתי היא שיש לקבלם גם מחטעם שלא נסתרו על-ידי התבטע וגם לאחר ששוכנעתי שעדי
17 התבטע היו מהימנים ועקביים בגרסאותיהם, כך שדבריהם מקובלים עליי. דברים אלו מחזקים את
18 טענת התבטע כי טיזת ההסכם לא הבשילה לכדי הסכם מחייב, וזאת בין השאר לאור אלו:
19
20 ראשית, התבטע הוכיחה שעמית לא היה מורשה לחתום על ההסכם וכי באת ניתול המשא ומתן
21 הבהיר זאת לאמו גרביה. כך הוכיחה כי לאור התנגדות מטילא התבטע לחתימה בבלעדיות, גם
22 לא רצה עמית לסוות ולשכנעם לחתום על ההסכם ומטילא שלא נחתם (ראו בין השאר: סעיפים 10
23 ו-12 בתצהירו של עמית וכך עדותו בעמ' 15-16; סעיף 4 בתצהירו של מר דופצאן ועדותו בעמ' 23-
24 22; עדותו של מר אקר בעמ' 11).
25
26 שנית, גם התבטע לא פעלה על-פי טיזת ההסכם הבלעדיות, מאחר שמכרה גם מוצרים של אחרים
27 ואבו גרביה אישר זאת במפורש בעדותו בעמ' 7, שורות 22-23. כך ראו סעיף 36 בתצהירו של עמית.
28 כך גם רכשה התובעת מהתבטע גם מוצרים שלא היו ברשימת המוצרים שלגביהם נערכה טיזת
29 ההסכם הבלעדיות (סעיף 37 בתצהירו של עמית).
30
31 שלישית, לעתבטע אין חסכמי בלעדיות עם אף גורם בארץ, ומתעמים שעליהם עמדו העדים
32 מטעמה, גם אין מבחינתה כל היגיון כלכלי לחתום על הסכמי בלעדיות לראו למשל, עדותו של מר
33 אקר בעמ' 10, 13 וכך סעיף 27 בתצהירו של עמית).
34

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 9949-09 חברת סבן אם בע"מ נ' פלפוט שיווק בע"מ

1 בבנייה, אין מחלוקת שכחלק מניסיונה של התובעת לנכות מהתובעת את חובה לתבוע, נערכו
2 פגישות עם אבו גרביה בשנת 2004. בסופן הגיש הצדדים להסדר של המשך מכירות לתובעת, באופן
3 שיאפשר לה להמשיך ולשווק את מוצריה של התובעת ובכך לצמצם את חובה לתבוע. הגם שלטענת
4 התובעת נחתם הסכם בלעדיות בין הצדדים עוד בשנת 2000, עניין זה כלל לא עלה באותן פגישות
5 ובאותם סגעים. חזקה על התובעת שאילו סברה שיש הסכם כאמור, תיה הדבר שלה באותה מסגרת
6 לבענין זה ראו בין השאר, עדותו של מר אקר בעמ' 10-11 וסעיף 5.1 בתצהירו, סעיף 9 בתצהירו של
7 טר דורפצאן וכן סעיפים 23-25 בתצהירו של עמית.

8
9 12. משהגשו למסקנה שלא נחתם הסכם למכירת מוצריה של התובעת באופן בלעדי על-ידי
10 התובעת בתנאים שנקבעו בסיומת ההסכם, ממילא שאין עוד מקום לדון בשאלה אם הסכם זה
11 הופר. שהרי, אם לא נחתם הסכם, ממילא שלא היה טה שיובר.

השאלה השנייה: גריפת נזק

12
13
14
15 13. לאור המסקנה שלא נחתם הסכם בין התובעת לבין התובעת וממילא שההסכם שלא נחתם
16 גם לא הופר, איננו נדרשים עוד לשאלה אם גרם לתובעת נזק כתוצאה מהפרת ההסכם ואף לא
17 לשאלה, אם נזק זה הוכח.

18
19 למרות זאת ראינו לכונן לומר, כי אפילו הייתה מסקנתנו שונה, ואפילו היינו סבורים שכן נחתם
20 הסכם בין התובעת לבין התובעת – וכאמור, מסקנתנו היא שלא נחתם – האף גיח שהיינו סבורים
21 שהסכם זה הופר – הגם שמסקנתנו היא שלא נחתם הסכם וממילא שלא הופר – עדיין דין התביעה
22 היה להידחות.

23
24 התובעת לא הוכיחה שאמנם גרם לה נזק ואף לא הוכיחה את שיערו של הנזק הנטען על-ידיה. כל
25 טענותיה בענין הנזק הן בגדר אמירות מעלמא של אבו גרביה עצמו, ולא נתמכו בשום מסמך, ראייה,
26 חשבונות, חוות-דעת חשבונאית או כל דבר אחר. לא רק שלא הוכחה כל ראייה באשר לנזק או בענין
27 היקפו, אלא שלא הוכחה אף ראשית ראייה לכך וכל התביעה בעניין זה אינה נשענת על דבר.

סיכום

28
29
30
31 14. בחטטים האסורים, התביעה נדחת.

32
33 15. לאור העובדה שהתובעת לא הניחה כל תשתית להוכחת נזקה או להוכחת היקפו, כך שאפילו
34 היו מתקבלות טענותיה האחרות היה מקום לדחות את התביעה, הומלץ לתובעת פעם אחר פעם
35 לשקול אם היא עומדת על ניהול התביעה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 9949-09 חברת סבן אם בע"מ נ' פלמט שיוק בע"מ

1
2 כך הוסלף לתובעת ולמר אבו גרביה בתחילת הדיון שבו נשמעו עדויות העדים וספי הצדדים ששמעתי
3 שכך גם הובהר למר אבו גרביה שד על-ידי השופט שלפניו נשמעה התביעה בתחילה ולפניו התקיים
4 קדם המשפט. מסיבה זו אף הודיע בא-כוחה של הנתבעת באותו קדם משפט, שרתקיים ביום
5 27.4.2011, שאם התובעת תחזור בה מהתביעה, תוותר הנתבעת על פסיקת הוצאות (עמ' 3 בדיון בפני
6 כבוד סגן הנשיאה כרמי פוסק). אולם התובעת לא שעתה להמלצות האמורות ובחזרה לעול אות
7 התביעה, חרף העובדה שמלכתחילה הועמדה על כך שאין בידיה ראיות להוכחת נזק הנטען, כך
8 שבכל נזקרה לא תוכל להוכיח את תביעתה.

9
10 בניסבות אלו תשלם התובעת לנתבעת עבור שכר-סדרות עורך-דינה ועבור הוצאות המשפט שהוציאה
11 סך של 25,000 ₪ אשר ישולמו **נתן שלושים יום** מיום המצאת נסק הדין.
12
13
14

15 ניתן היום, י"ט בשבט תשע"ב, 12 במרואר 2012, בהעדר הצדדים.

16 תמר בר-אשר צבן, שופטת